

РЕШЕНИЕ

№ 1

гр. Перник, 02.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СиМ. Пл. Кирилова

при участието на секретаря ЕМИЛ Н. КРЪСТЕВ
като разгледа докладваното от СиМ. Пл. Кирилова Гражданско дело № 20221720103966 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 235, ал. 1 ГПК.

Образувано е по искова молба на М. К. М. и М. К. М. срещу „Топлофикация-Перник“ АД.

В исковата молба се твърди, че ответното дружество се е снабдило срещу наследодателя на ишците – М.С.И. в качеството ѝ на правоприменик на починалия М. С.И., с изпълнителен лист от **** г., издаден въз основа на влязла в сила Заповед за изпълнение и съдебно решение, за принудително събиране вземанията по който е образувало изп.д. № *** г. по описа на ЧСИ С.Б.. Твърди се, че в хода на производството били предприети действия по принудително изпълнение към наследодателя на страните, в резултат на което в периода от 03.06.2015 г. до 20.09.2016 г. принудително била събрана сумата от 4080,17 лева, отнесена по арт. чл. 76, ал. 2 ЗЗД за погасяване на разноси и лихви, както и на част от задължението за главница.

Твърди се, че в последствие действия по изпълнение не са били предприемани своевременно, поради което изпълнителното дело е прекратено по силата на закона, като новата давност за вземанията е изтекла към момента на депозиране на исковата молба. Твърди се, че въпреки това в кантората на ЧСИ делото е със статут „висящо“, което обуславя и правния му интерес от съдебна защита.

При изложените твърдения се иска признаване за установено в отношенията между страните, че в полза на „Топлофикация-Перник“ АД не съществува изискуемо вземане спрямо М. К. М. и М. К. М. в качеството им наследници на М.С.И. при условията на **разделна** отговорност за по ½ ид.ч. от следните суми: **3339,94 лева** – главница,

представляваща стойността на неплатена топлинна енергия в периода от 01.10.2009 г. до 30.04.2012 г., както и **993,65 лева**, представляваща неплатен остатък на главница в общ размер от 1225,50 лева – цената на доставена топлинна енергия за периода от 31.10.2010 г. до 30.04.2013 г., за които суми е издаден изпълнителен лист от **** г. въз основа на влязла в сила Заповед за изпълнение по ч.гр.д. № **** г. по описа на РС Перник и влязло в сила съдебно Решение № *** г. по гр.д. № **** г., и е образувано изпълнително дело № *** г. по описа на ЧСИ С.Б.. Претендират се разноски.

Ответната страна в отговора на исковата молба, подаден в срока по чл.131, ал.1 ГПК, изразява становище за неоснователност на исковете. Не оспорва фактическите твърдения относно образуването на описаното от ишците изпълнително дело. Уточнява, че през 2016 г. между праводателя на ишците и топлофикационното дружество било сключено писмено споразумение, като същият е извършвал и плащания на каса – последното от които направено на 14.11.2018 г. Твърди, че в хода на производствата по индивидуално принудително изпълнение своевременно са били предприемани действия, прекъсващи давността за оспорените вземания.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото относими доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК и чл. 12 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Районен съд Перник е сезиран с отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439, ал. 1, вр. чл. 124, ал. 1 ГПК за оспорване на изпълнението по изп.дело № *** г. по описа на ЧСИ С.Б.. Разпоредбата на чл. 439 ГПК предоставя възможност на длъжника за защита срещу материалната незаконосъобразност на принудителното изпълнение. Предмет на този отрицателен установителен иск е оспорване съществуването на изпълняемото право, въз основа на факти, непреклудирани от формираната сила на пресъдено нещо и водещи до погасяване на възникналото и претендирано право на взыскателя или на отговорността на длъжника. В хипотеза на предявен иск с правно основание чл. 439, ал. 1 ГПК в доказателствена тежест на ищеца е да установи единствено правния си интерес от търсената искова защита. В тежест на ответната страна е да установи че в нейна полза съществува изискуемо вземане – в конкретния случай настъпването на такива факти, водещи до прекъсване на давността за вземането.

От приобщеното копие от изп.д. № *** г. по описа на ЧСИ С.Б. се установява, че същото е образувано по молба на взыскателя „Топлофикация-Перник“ АД от 10.02.2015 г. за принудително събиране на посочените в исковата молба вземания срещу М.С.И. като правоприменик на М. С.И. за суми, представляващи цената на доставена топлинна енергия за периода 01.10.2009 г. до 30.04.2012 г. за аб. № *****, както и срещу К.М.С. и М.С.И. при условията на солидарна отговорност за цената на топлинна енергия за периода 31.10.2010 г. до 30.04.2012 г. за аб. № *****. За сочените задължения срещу двамата длъжници е издаден изпълнителен лист от **** г. по ч.гр.д. № **** г. въз основа на Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК и влязло в сила съдебно решение.

От представените удостоверения за наследници се установява, че К.С. е починал на **.**.**** г., като негови наследници по закон са съпругата му М. В.С. и двамата ищци – децата му М. М. и М. М.. Същевременно М.С.И. е починала на **.**.**** г., и доколкото нейния низходящ К.М.С. е починал преди нея, същият се замества в наследяването по закон от своите низходящи – ишците М. М. и М. М. – арг. чл. 10, ал. 1 ЗН. В случая длъжници по оспореното изпълнително производство са били К.С. и М.И., а като техни наследници по закон ишците са обвързани от субективните предели на издадения изпълнителен лист – арг.

чл. 429, ал. 2 ГПК, което обуславя и **правния им интерес** от предявяване на отрицателните установителни искиове.

В настоящия случай ищците оспорват единствено съществуването на изпълняемо право за вземанията **срещу М.И.**, като се позовават на нов факт – погасителна давност, изтекла след издаване на процесния изпълнителен лист. Ето защо, предмет на доказване е настъпването на **факти, прекъсващи давността за вземането на ответника по отношение на М.И.** и е безпредметно обсъждането на действия, спиращи или прекъсващи давността за вземането срещу К.С., доколкото същото не би произвело действия спрямо солидарния му длъжник М.И. (арг. чл. 125, ал. 1 ЗЗД).

От приложеното копие на изп.д. № *** г. по описа на ЧСИ С.Б. се установява, че същото е образувано въз основа на цитирания изпълнителен лист и молба за образуване от **10.02.2015 г.**, в която е инкорпорирано и искане за прилагане на конкретни изпълнителни способности, с което давността за вземането е прекъсната. След образуване на делото ЧСИ е извършвал справки за имущественото състояние на длъжниците до различни институции и е изпратил ПДИ до длъжниците. С разпореждане от 26.02.2015 г. ЧСИ е наложил заповед върху пенсията на М.И. /л.74/, връчено на третото задължено лице. Последното постъпление на суми по заповед върху пенсията е на **20.09.2016 г.**, видно от изготвената от ЧСИ сметка – л. 120, като в последствие удържката е преустановена, поради проМ. в минималната работна заплата за страната и попадане на пенсията под този размер.

Други действия по изпълнение конкретно по отношение на М.И. не са извършвани. Всички останали изпълнителни действия, сключването на споразумение и погасявания са извършвани от другия длъжник К.С.. Неговото изпълнение ползва и останалите съдължници, но е **ирелевантно** по отношение прекъсването на давността спрямо М.И. – арг. чл. 125 ЗЗД.

Същевременно на каса през 2018 г. по блокирана сметка за периодите по изпълнителния лист за същия абонатен номер в изпълнителния лист – ***** в интервала м. 05 – м. 11.2018 г. са постъпили суми в общ размер от 430 лв., последното от които – на 14.11.2018 г., без данни от кого са извършвани. Към този момент К.С. вече е бил починал (към 2017 г.), но няма данни и доказателства **от кого**, на какво основание са били направени плащанията, за кой период са били, поради което и същите не биха могли да се тълкуват като изрично и несъмнено признание именно на задължението от страна на М.И., със съответните от това последици, уредени в нормата на чл. 116 ЗЗД.

Изпълнението от страна на един солидарен длъжник освобождава всички съдължници. Видно от удостовереното с изх.№ 23113/31.05.2022 г., последното плащане е осъществено на **20.09.2016 г.**, като остатъкът от главниците по листа възлиза общо на 4333,59 лева. Съгласно данните на ССЧЕ, след този момент плащания не са извършвани. Видно от изготвената от ЧСИ сметка, както и ССЧЕ, кредитирана от съда като компетентно изготвена, по заповед от пенсията на М.И. са постъпили суми в общ размер 1917,13 лв., доброволно К.С. е заплатил сумата от 2163,04 лв. Така от постъпления по изпълнителното дело в общ размер 4080,17 лв., към М.зискателя „Топлофикация-Перник“ АД са били платени 2963,43 лв., а остатъкът – за такси към ЧСИ и такси за банков превод.

Този, който има към едно и също лице няколко еднородни задължения, ако изпълнението не е достатъчно да погаси всичките, може да заяви кое от тях погасява. Ако не е заявил това, погасява се най-обременителното за него задължение. При няколко еднакво обременителни задължения, погасява се най-старото, а ако всички са възникнали едновременно, те се погасяват съразмерно. Когато изпълнението не е достатъчно да покрие лихвите, разноските и главницата, погасяват се най-напред разноските, след това лихвите и най-после главницата.

В случая К.С. е заплатил сума в общ размер от 2163,04 лв. в рамките на изпълнителното дело. В този смисъл, следвало е да бъдат погасени изцяло съществуващите

в негова тежест задължения (1225,50 лв. главница, 227,78 лв. лихва и законна лихва върху главницата, считано от 31.10.2013 г.), за които е бил осъден солидарно с М.И. за периода 31.10.2010 г. до 30.04.2012 г., а съобразно останалите извършвани плащания – да бъдат съответно погасявани и вземанията за топлинна енергия за периода 01.10.2009 г. до 30.04.2012 г., за които единствено М.И. е била осъдена.

В конкретния случай обаче съдебният изпълнител не се е съобразил с отразеното в изпълнителния лист от **** г. досежно вида отговорност на длъжниците, а се е ръководил от молбата на вискателя за образуване на делото, в която по общ начин е посочена солидарна отговорност между двамата длъжници по изпълнението. Процесуалната законосъобразност на действията на съдебния изпълнител не е предмет на настоящото исково производство, поради което, доколкото разпределенията на постъпвалите суми не са били оспорвани в рамките на същото, включително и в настоящия процес не се спори за актуалния размер на задължението по изпълнителното дело, съдът намира, че същият възлиза на удостовереното от съдебния изпълнител в изготвената сметка, а именно – 4333,59 лева сбор на главниците, в частност – 3339,94 лв. главница за топлинна енергия за периода 01.10.2009 г. до 30.04.2012 г., съгласно изпълнителния лист, и 993,65 лв. – непогасен остатък от главница за топлинна енергия за периода 31.10.2010 г. до 30.04.2012 г.

За приложимия давностен срок съдът следи служебно при направено позоваване на изтекла давност. Съгласно чл. 117, ал. 2 от ЗЗД, ако вземането е установено със съдебно решение, какъвто е процесният случай, срокът на новата давност е всякога пет години. След плащането от **20.09.2016 г.** спрямо М.И. не са били предприемани валидни действия по изпълнение, като при изложените по-горе съображения по приложението на чл. 125 ЗЗД и чл. 116 ЗЗД споразумението, сключено от К.С., както и плащанията на каса през 2018 г., не са прекъснали давността за вземането, поради което петгодишната давност за процесните вземания е изтекла на **21.09.2021 г.**, а с това – и преди образуването на настоящото исково производство и изтичане на срока за отговор.

Следователно в полза на ответника не съществува изискуемо вземане по отношение на М.И., респ. срещу ищите като нейни наследници по закон, поради което поддържането на висящо изпълнително производство за нейните задължения по изп.д. № 229/15 г. на ЧСИ С.Б. е материално незаконосъобразно, поради липса на изпълняемо право по отношение на М.И.. Исковете са основателни и следва да бъдат уважени.

По разностите:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищцовата страна следва да бъдат присъдени доказаните разноси в общ размер на по 386,67 лв. за платени държавна такса и адвокатско възнаграждение от всеки от ищите.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от **М. К. М.**, ЕГН ***** и **М. К. М.**, ЕГН ***** – и двамата чрез адв. Н. Ц., срещу „ТОПЛОФИКАЦИЯ ПЕРНИК“ АД, ЕИК 113012360, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ж. к. „Мошино“, ТЕЦ „Република“, субективно съединени искове с правно основание **чл. 439, ал. 1 ГПК, вр. чл. 124, ал. 1 ГПК**, че в полза на „Топлофикация Перник“ АД **не съществува изпълняемо право** (право на принудително изпълнение) спрямо **М. К. М. и М. К. М. в качеството и М. наследници на М.С.И.**, ЕГН *****, при условията на **разделна** отговорност за по ½ ид.ч. от следните суми: **3339,94 лева** – главница, представляваща стойността на неплатена

топлинна енергия в периода от 01.10.2009 г. до 30.04.2012 г., както и **993,65 лева**, представляваща неплатен остатък на главница в общ размер от 1225,50 лева – цената на доставена топлинна енергия за периода от 31.10.2010 г. до 30.04.2013 г., за които суми е издаден изпълнителен лист от **** г. въз основа на влязла в сила Заповед за изпълнение по ч.гр.д. № **** г. по описа на РС Перник и влязло в сила съдебно Решение № *** г. по гр.д. № **** г., и е образувано изпълнително дело № *** г. по описа на ЧСИ С.Б., **поради изтекла погасителна давност за вземанията по отношение на М.С.И..**

ОСЪЖДА **ТОПЛОФИКАЦИЯ ПЕРНИК“ АД**, ЕИК 113012360 **да заплати** на М. К. М., ЕГН ***** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **386,67 лева** – разноски пред Районен съд Перник.

ОСЪЖДА **ТОПЛОФИКАЦИЯ ПЕРНИК“ АД**, ЕИК 113012360 **да заплати** на М. К. М., ЕГН ***** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **386,67 лева** – разноски пред Районен съд Перник.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд Перник в **двуседмичен** срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните на осн. чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Перник: _____